

ЧЕЧЕНСЬКА ВІЙНА ВПЛИВАЄ НА ГРОМАДСЬКУ ДУМКУ В УКРАЇНІ

Київ (Р. Р.). — Тут у четвер, 9-го лютого, Рада демократичних партій України оприлюднила заяву, ухвалену на спеціальному засіданні 7-го лютого, з приводу війни у Чечні.

Автори заяви звертають увагу, що російські збройні сили винищують чеченський народ, який скористався правом на самовизначення. Проти нього застосовують важке летюнство та хемічну зброю. Російські лідери поки що стискають Україну в економічних кліщах і водночас роблять усе, щоб вона опинилася також у політичних обіймах Росії та стала васальною частиною так званого європейського конгломерату.

„Перебування України у складі СНД набирає все більше аморального і загрозливого щодо її суверенітету характеру. Як можна перебувати у співдружності з державою, що зганьбила себе перед світом, поставивши своєю метою геноцид вільнолюбного народу? Найвно думати, що компроміси, на які йде Україна, щоб налагодити з Росією рівноправні взаємини в рамках СНД, можуть влаштувати людей, які сповідають ідеологію жириновських. Тільки вихід України із СНД відкриє перед Росією та її сателітами партнерський дух нашої держави, її тверде бажання будувати з ними відносини на двосторонніх основах.

Жодної важливої ролі у складі СНД Україна грати не буде, бо головний режисер цієї організації вимагає одного — покори. СНД для України — зашморг, за який Москва сіпатиме доти, доки не задусить українську державу, а потім українську націю. Певна річ, економічні, політичні, культурні контакти з Росією Україні необхідно розвивати. Двосторонні взаємини — здорова альтернатива СНД. Це так само добре знає Росія, але вона має інші плани, здійснення яких демонструє в Чечні.

Рада демократичних партій України звертається до Президента України Леоніда Кучми із закликом зробити заяву на алматинській зустрічі керівників СНД про вихід України із СНД.

Заяву підписали: голова НРУ Вячеслав Чорновіл, голова УРП Михайло Горинь, голова ХДПУ Віталій Журавський, голова ДПГУ Володимир Яворівський та координатор Ради демократичних партій України (РДПУ) Дмитро Павличко.

Президент Л. Кучма напередодні виїзду до Алмати сказав, що події в Чечні вплинули на громадську думку в Україні і що українська громадська думка „просто вражена величезним числом жертв і з тієї, і з другої сторони“.

ВІДЗНАЧАЮТЬ 50-РІЧЧЯ ЯЛТИНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Київ (Р. Р.). — Тут згідно з указом Президента України Леоніда Кучми, 9-го лютого розпочалася наукова конференція, присвячена 50-річчю кримської наради, яка відбулася в Ялті 4-11-го лютого 1945 року.

Керівник СССР Йосиф Сталін разом з керівником ЗСА Френкліном Рузвельтом та лідером Великобританії Вінстоном Черчилем підписали угоду про закінчення Другої світової війни та принципи післявоєнної організації світу. Тоді ж було вирішено створити Організацію Об'єднаних Націй.

Враховуючи важливість цієї події, Президент Кучма видав указ про відзначення знаменної дати різними заходами з метою обміну думками щодо сучасного розуміння наслідків кримської конференції.

На заході, присвяченій цій знаменній події, до Ялти прибули депутати Державної думи Росії Сергій Бабурін та

Константин Затулін. Під час зустрічі з журналістами 6-го лютого С. Бабурін зауважив, що нехтування результатами рішень ялтинської конференції та гелсінкських угод може привести до того, „що згодом Німеччина зверне свої погляди на Австрію, Чехію, Шлезьк і порушить питання про східну Прусію“. Він також зауважив, що коли Україна найближчим часом не змінить свого ставлення до Росії, то за якихось десять років Крим стане турецьким.

Характеризуючи взаємини між Україною, Росією і Кримом, К. Затулін сказав, що 10-го лютого в Алматі відбудеться зустріч керівництва СНД і Україні треба усвідомити відповідальність цього моменту та прямо заявити, залишається вона стратегічним партнером ЗСА, які в цьому не зацікавлені, чи отримуватиме нафту, газ, ліс тощо зі соду.

Відбулися чергові українсько-російські консультації

Київ (Р. Р.). — Як уже інформовано, тут 7-8-го лютого перебувала делегація Росії, очолювана першим віцепрем'єр-міністром Росії Олегом Сосковцем. Російська делегація прибула для переговорів у рамках підготовки зустрічі президентів України і Росії.

У перший день прибуття російської делегації О. Сосковець прийняв Президент України Леонід Кучма. Під час цієї зустрічі О. Сосковець підкреслив, що Росія поважає курс України на досягнення повної незалежності і робитиме все, щоб українсько-російські відносини будувалися на конструктивній основі. Під час обміну думок порушувалося питання, які необхідні узгодити до приїзду президента Росії Бориса Єльцина в Україну.

Того ж дня О. Сосковець зустрівся з прем'єр-міністром України Віталієм Масолом та іншими українськими урядовцями. Обидві делегації працювали продуктивно, відшукуючи шляхи розв'язання складних питань.

По закінченні переговорів відбулася пресова конференція, на якій О. Сосковець повідомив, що на переговорах „віднайдені усі формати вирішення питань Чорноморської флотії і політичних питань“.

Перший віцепрем'єр-міністр України Євген Марчук переговорів назвав успішними і повідомив, що питання про подвійне громадянство буде вилучене з тексту широкомасштабного договору. За словами Марчука, „Росія пішла нам назустріч“ також в питанні погашення українських боргів за енергоносії. Щодо підтвердження Росією гарантій недоторканості кордонів України, то згоди покищо не досягнуто, оскільки окремі частини російської делегації намагаються на формулюванні „Росія поважає кордони України“. Українсько-російський договір парафоровано, тепер слово за президентами.

Раніше повідомлялося, що це мали бути останні консультації української та російської делегації для погодження 10-ох питань. Однак, на запитання, коли Б. Єльцин приїде в Україну, О. Сосковець відповів, що цю дату мають встановити самі президенти.

У п'ятницю, 10-го лютого, керівники держав і керівники урядів країн СНД мають зустрітись в Алматі, Республіка Казахстан, де окрім іншого мають підписати меморандум щодо підтримки стабільності і миру в СНД, запропонований президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим, і меморандум про збереження наукового простору в межах СНД, запропонований Л. Кучмою.

СВЯТО ГЕРОЇНЬ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Окружна Управа СУА в Нью Йорку та ОЖ ОЧСУ, Відділ в Нью Йорку, влаштували Свято Героїнь у неділю, 19-го лютого. О год. 12-ї полудня почнетесь Служба Божа і Панахида в церкві св. Юра, о год. 2-ї по полудні — святочна програма в будинку УДФ, 136 2-га аве. У програмі участь братимуть Марія Лозинська, Анна Байлак, Лариса Магун-Гурин, Люба Кузьмина, Надя Савчук. Перед програмою — кава і солов'ї.

(Закінчення на стор. 3)

Москва відмовляється віддати чужі скарби

Бонн, Німеччина. — Росія відмовляється повернути Німеччині скарби, вивезені у СРСР в кінці Другої світової війни.

Про це повідомив у своєму черговому числі німецький тижневик „Воке“, надрукувавши відповідну заяву заступника міністра культури Росії Михайла Швидкого.

Тижневик нагадує, що „у висліді війни Советський Союз вивіз у формі військових трофеїв 200,000 творів мистецтва, а також 1.5 мільйона дуже цінних книг та архівних матеріалів“. У статті ч. 16 договору про добросусідські взаємини, партнерство і співробітництво між СРСР і Німеччиною від 1990 року мова йде про повернення Німеччині „незаконно вивезених цінностей“.

Тепер Москва на свій лад інтерпретує названу статтю договору. На думку М. Швидкого, договір підписувався, коли „всі перебували у стані еuforia“, а коли вона минула, то треба, мовляв, керуватися раціональними критеріями. Тому теперішнє наставлення Росії, зі слів заступника міністра, „Німеччина підписала у травні 1945 року акт про беззастережну капітуляцію і на основі цього документу повинна раз і назавжди відмовитися від будь-яких претензій до Росії“.

Італійські демократи відмежовуються від комуністичного минулого

Рим. — Провід італійської Демократичної партії лівих сил має намір провести в червні цього року черговий партійний з'їзд, щоб „остаточно перевести сторінку комунізму“.

Про це повідомив заступник політичного секретаря провідної лівої партії Італії Мавро Дзані. Він зазначив, що майбутній з'їзд „визначить обличчя, програму та ідеали цієї партії, якою ми станемо“. Мова йтиме про „остаточне зривання“ з комуністичним минулим і перетворення в партію соціалдемократичного типу.

Лідер лівих демократів Массімо Д'Алеме вже запропонував викинути з емблеми партії традиційний серп і молот, котрі вона успадкувала від італійської Комуністичної партії.

Демократичну партію лівих сил засновано на ХХ з'їзді ІКП в лютому 1991 року. Тоді делегати прийняли рішення про припинення діяльності компартії. У той самий час група непомітливих комуністів, не погодившись з новою демократичною орієнтацією з'їзду, започаткувала рух за відновлення Комуністичної партії. У грудні 1991 року цей рух оформився в Партію комуністичного творення.

В останніх парламентських виборах у березні 1994 року Демократична партія лівих сил підтвердила свою репутацію однієї з найвпливовіших політичних сил Італії, здобувши у висліді голосування друге місце.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 8-ГО ЛЮТОГО, Палата Репрезентантів схвалила два рішення, щоб змінити деякі існуючі правила кримінального законодавства. Перше це більше уможливлення для прокуратури користуватися на розправі незаконно сконфіскованими доказами, а друге — обмежити час апеляції для злочинців покараних карою смерті. Перше рішення перейшло голосами 298 до 142, а друге 297 до 132. Цих поправок вже досить хвилю домагаються консерватисти, але лібералам завжди вдавалось не допустити до їх обговорення. Тепер ліберали, які завжди турбувалися про порушення прав злочинців, дуже стурбовані таким ходом подій у Палаті Репрезентантів. Однак прихильники цих змін вважають це зміною в користь прав громадськості та жертв.

ЗАПІДОЗРЮЛОГО ФЕДЕРАЛЬНИМИ властями ісламського бойовничого провідника у причетності до збомблення в 1993 році „Світового торговельного центру“ в Нью Йорку заарештовано в Пакистані у вівторок, 7-го лютого, та перевезено відразу наступного дня до Нью Йорку. Звинуваченого у допомозі здобуття матеріалів потрібних для вироблення вибухівки та керівництва цілого задуму, 27-річного Рамзі Ахмед Йусефа, Еф-Бі-Ай намагалося зловити впродовж останніх двох років. З приводу його арешту президент Білл Клінтон сказав, що це є важливим кроком у боротьбі з тероризмом.

ПРЕЗИДЕНТ РАТ'ЕРСЬКОГО університету в Нью Джерзі д-р Френціс Лопенс, за свій ненадто влучний вислів про те, що „дідичне успадкування“ має вплив на здібності, тепер мусить поносити консеквенції вже дев'ятиденних студентських протестів. Хоча він вже двічі вибачався за свою неділякатність перед студентами, то вони далі вимагають його реїгнації, закидаючи йому расизм і образу меншинних студентських груп. Рада директорів університету та губернатор стеїту Крістіан Тодд-Вітман підтримували його рішення не реїгнувати з становища президента університету.

БЮРО ВІДПОВІДАЛЬНЕ ЗА федеральні тюрми стверджує, що брутальні напади, побиття і вбивства серед в'язнів згаданих тюрм значно збільшилися. Крім того збільшилися також і спроби на життя тюрмної сторожі. Все це на думку властей та знавців тюрмних систем є наслідком переповнення, зокрема після того як вирішено деяких злочинців пов'язати з наркоманством судити на підставі федеральних законів.

ПІД ТИСКОМ ГРОМАДСЬКОСТІ, щоб сповільнити галопуючий зріст цін лікарських і шпитальних послуг, чим раз більше лікарів готяться приймати в заплату наперед усталені ціни, зокрема коли йдеться про групові медичні забезпечення. Однак деякі знавці забезпечення медичних програм побоюються, щоб ця система не обнизила якості шпитального та лікарського піклування.

Закон визнано несправедливим

Будапешт. — Пресове агентство Асошіейтед Пресс повідомило, що у вівторок, 7-го лютого, Мадярський конституційний суд вирішив незаконний частину закону, де говориться про відшкодування тим, яких переслідувано під час Другої світової війни. Ще до цього рішення, багато мадярських життів доказували, що цей закон є дискримінуючим проти них.

У згаданому законі говорилось про відшкодування всім тим, які були депортовані, заангажовані до примусової праці чи засуджені без будь-яких процедур. Квесті-

оновані частини цього конституційного закону з 1992 року не включають жидів, які не служили у військових формаціях і не звертають уваги на те, що жидів не допущалося до військових формацій.

Про це рішення конституційного суду повідомила газета „Мадяр Гірлап“. Суд доручив парламентові до 30-го вересня сформулювати новий законопроект.

У Мадярщині перед Другою світовою війною проживало майже один мільйон жидів, 600,000 загинули в голокості. Нині в Мадярщині проживає всього 80,000 жидів.

РІВНЕ. — Справжнім відкриттям стали поклади фосфоритів, знайдені у Здолбунівському районі на глибині 6-8 метрів. За словами голови Рівненської Обласної Ради Романа Василичана, природних резервів фосфоритів для України вистачить на 50 років. Оскільки вони залягають під найбільш родючими ґрунтами, ведуться пошуки оптимальних шляхів їх видобутку. Василичан також сказав, що граніт, який видобувається в області, вико-

ристовується вкрай неефективно — переважно для виготовлення щебню. Передбачається найближчим часом створити 40 підприємств з видобутку і перероблення цих копалин. В області уже діє державне підприємство „Укрбуриштин“, а цього року стане до ладу нова фабрика перероблення бурштину. Згодом, сказав Р. Василичан, перероблення та експорт корисних копалин стануть одним з головних чинників піднесення економіки області.

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ секретар НАТО Біллі Кляс сказав в інтерв'ю голландській газеті „Пароль“, що керівництво Північноатлантичного оборонного союзу відмовилося розглядати події в Чечні як „внутрішній російський проблему“. На його думку, агресія проти чеченського народу, який бореться за право на існування, унеможливило співробітництво НАТО з Росією. „Ми можемо розвивати взаємини тільки з країною, яка поважає принципи демократії і права людини. А крім того, ми не дозволимо Росії накласти вето на збільшення членів НАТО“, — сказав В. Кляс. Щодо запропонованої секретарем Департаменту оборони ЗСА Вільямом Перрі ідеї створення спільної комісії „НАТО—Росія“, то В. Кляс назвав цю ідею „передчасною“ і такою, що „не відповідає сьгоднішнім умовам“.

ЧЛЕН КОМІСІЇ Державної думи Росії в питаннях оборони і член фракції „Женщини Росії“ Марина Добровольська повідомила в розмові з журналістами, що правоохоронні органи запровадили вже понад 100 кримінальних справ щодо молодих російських військовослужбовців, які відмовилися воювати проти чеченського народу. М. Добровольська підкреслила, що депутати-жінки не дозволять застосувати суворі кари до воїнів, котрі залишили свої форми. „Наші діти не повинні відповідати за неправильну політику уряду“, — сказала М. Добровольська.

ПЕРЕБУВАЮЧИ з офіційною візитом у Дамаску, сирійській столиці, міністр закордонних справ Франції Ален Жюппе сказав у розмові з журналістами, що він „вірить у добрі виследи мирного процесу на Близькому Сході“ і закликав до повного виведення ізраїльських військ з Голанських гір, нормалізації стосунків між Сирією та Ізраїлем, а також до пошуку гарантій безпеки, котрі задовольня б обидві сторони“. Міністр закордонних справ Сирії Фарук Шарра сказав, що „при поважному підході Ізраїля мирний договір між Дамаском та Єрусалимом може бути підписаний протягом найближчих місяців, однак якщо наставлення Ізраїля неповажне, то мир не настане, навіть коли переговори триватимуть роками“.

ПАРЛЯМЕНТ Ірландії одностайно прийняв рішення скасувати запроваджений у 1976 році надзвичайний стан. У вересні минулого року Ірландська республіканська армія, після 25-річної боротьби проти британської присутності в Ольстері і за об'єднання його з Ірландською республікою, визнала недовільність дальшого кровопролиття і припинила бойові дії. Північний мир дав підстави урядові і парламенту повернути державу до нормального стану і відновити всі права громадян.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Японії Йогей Коно від імені уряду, через газету „Інтернешнел Гералд Трібюн“, вибачився перед світовою спільнотою за повільність Токіо у прийнятті закордонної допомоги після землетрусу в Кобе. „Я сподіваюся, що уряди країн і люди, які заперечували нам своє співчуття, зрозуміють, чому ми не змогли відразу відповісти на їхні благодійні кроки. Справа в тому, що передує нам треба було сконцентрувати зусилля на врятуванні поранених під руїнами будинків... Ми дістали в різних формах допомоги від 30 країн і регіонів, а також від урядових організацій і приватних осіб, за що висловлюємо їм усім нашу глибоку вдячність“, — підкреслив Й. Коно.

ГОЛОВА Монархічної партії Росії Александр Конін в інтерв'ю московській газеті „Вечерній Клуб“ закликав до відновлення царського устрою в країні. Він, між іншим, сказав: „Цар потрібен хоч би тому, що дуже багато людей внутрішньо схильні до культу якоїсь особи. Крім того, це сила, довкола якої у тяжкі часи може сконцентруватися вся спільнота. Оскільки кандидат на монарха зобов'язаний мати визначні заслуги перед батьківщиною, внести значний вклад у російську культуру і користуватися духовним авторитетом у народі, то я особисто голосував би за Александра Ісаєвича Солженицина“.

Чи буде Причорноморський Вільний Університет?

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Вікторія Полянська, з неспівним усміхом, відразу прийшовши до нас на розмову заявляє, що вона не з того Миколаєва, який ми добре знаємо із рідної західної України, а з „тамтого“ при Чорному морі, де вона живе вже вісім років і навчався в Морсько-Технічному Університеті філозофію і теорію культури.

Вона однак не приходить в гостину до редакції, щоб розповідати про своє навчання та свої зацікавлення мистецтвом, а для популяризації серед української спільноти ідеї заснування у Миколаєві вищого навчального закладу елітарного типу під назвою Причорноморський Вільний Університет.

Хоча її перебування в ЗСА мало раніше приватний характер, вона радо взялася за пропагування цієї ідеї та дістала для цього відповідне уповноваження від Української Академії Наук Національного Прогресу, членом кореспондентом якого вона є, як і від Миколаївського Центру Соціальних Досліджень за підписанням двох головних ініціаторів ідеї університету академіка Віктора Вашкевича і Олексія Хімченка.

В. Полянська в редакції „Свободи“.

В. Полянська показує нам цілий проект плану, з якого довідуюся, що створення такого університету саме в Миколаєві зв'язане з особливим станом того регіону, що є центром півдня України, великим морським, повітряним та залізничним транспортним вузлом і центром Асоціації причорноморських держав. Усе це потребує великої кількості спеціалістів міжнародного рівня, що у свою чергу вимагає створення вищих навчальних закладів нового типу. Університет має готувати ба-

калаврів та магістрів, випускники мають володіти двома мовами і мати відповідну підготовку, рівню міжнародним стандартам.

З переліку напрямків основної вищої освіти та відповідних кваліфікаційних рівнів бачимо, що плани ініціаторів університету дуже амбітні. Там і педагогіка, і культура, і образотворче мистецтво, і соціологія, економіка, менеджмент, право, комп'ютерні технології і навіть медицина.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237

UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік \$55.00, на півроку \$32.00, на 3 місяці \$17.00.

Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00.

Чекі і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Сумні роковини: Ялта

Від 4-го до 11-го лютого 1945 року, 50 літ тому, в Ялті у Криму відбулася конференція, членами якої були президент ЗСА Ф. Д. Рузвельт, прем'єр Великобританії Вінстон Черчіл і голова Ради народних комісарів СРСР Йосиф Сталін. Сумними є ті роковини. Бо не тільки формальним господарем, але й дійсним диктатором тієї конференції був Сталін: Рузвельт так захопився тим деспотом, що називав його „добрим старим вуйком Джов” і діяв за всіма завданнями Сталіна, маючи двох найбільш на нього впливових радників: американського амбасадора в Москві мультимільйонера, лівого демократа Ейверала Гаррімана і радника Державного департаменту Алджера Гісса. Згодом конгресмен Річард Ніксон довів присутність комуністичної агентури і в американській верхівці. Наступник Рузвельта Гаррі Труман кепкував собі з Ніксона, що той ганяється за „червоним оселедцем”. Але Ніксон доказав, що на службі КГБ був саме Алджер Гісс. Тому що справа була задавнена, засудили Гісса тільки за кривоприсягу на 5 літ в'язниці. Коли Гісс виїшов на волю за три роки, Принстонський університет запросив його як відвідуючого професора державного права. Демократичний табір і вся ліберальна преса пістилися на Ніксонові, коли той став президентом: провели проти нього конгресовий процес, т. зв. імпічмент, за протизаконне затушовування так званої Ватергейтської афери — владу до головної квартири Демократичної партії у Вашингтоні, у ділянці Ватергейт. Ніксон дізнався про той влам вже після факту і хоч учасники того владу нічого не вкрали і не спричинили ніякої фізичної чи матеріальної шкоди, так цькували Ніксона, що той передчасно зрікся президентури. Щойно минулого року його неначе регабілізували, влаштувавши йому величавий похорон з участю п'ятьох живучих президентів.

На Ялтинській конференції її учасники прийняли концепцію Сталіна — поділу світу на вільну і порявлену частини. Поділено тоді Німеччину на дві частини. Перетворено Східню Німеччину, Польщу, Мадярщину, Болгарію, Румунію і Чехо-Словаччину на сателіти Москви. Це був підпорядкований Москві і ворожий Західові табір, який перестав існувати щойно за Горбачова.

Тому що Рузвельт був великим соціальним реформатором і чотириразово вибираним президентом, американська історія промовчує про його ролі Рузвельта в Ялті. Сам він зрозумів, що Сталін його підвів, обманув і зламав зобов'язання, що в усіх країнах, які окупував був Адольф Гітлер, відбудуться вільні вибори. Але Рузвельт швидко помер після Ялтинської конференції. Мировий договір на Потсдамській конференції, що тривала від 17-го липня до 20-го серпня 1945 року, підписано вже за президентури Трумана.

Є в отому Ялтинському договорі, проте, один світлий момент: на вимогу Сталіна Рузвельт і Черчіл погодилися, щоб членом Об'єднаних Націй стала Україна, тоді складова частина СРСР. Сталінові треба було мати в Генеральній Асамблеї ООН один голос більше. Історична доля захотіла, що коли 1-го грудня 1991 року, після всенародного референдуму Україна стала ні від кого незалежною державою, вона вже не потребувала старатися про членство в ООН, бо належала до тієї міжнародної організації.

Рузвельт і Черчіл ледве чи взагалі знали щось про Україну і тому Сталін не мав труднощів дістати їхню згоду. Збереглася легенда, буцімто Сталін аргументував потребу членства України в ООН фальшивим аргументом: „Що я скажу моїм українцям”.

Френкліна Делано Рузвельта прославляли в Америці як миротворця. Інакше поставилася загальна публічна опінія у Великобританії до Вінстона Черчіля: він програв найближчі парламентарні вибори і прем'єром став член Лейбористської партії К. Еттли. Але Черчіл все одно ввійшов до історії як великий державний муж. Рузвельт ввійшов до історії як добрий реформатор і препоганний політик.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (декто розуміє що вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Перші бойові акції частин російської армії проти Чечні виявили, згідно з телевізійними передачами й безпосередніми звітами чужинських кореспондентів, а також російських, що бездатність тих частин, які мали завдання зайняти столицю Чечні Грозний і покінчити з бажанням чеченців бути самостійними, була під кожним оглядом фатальною для російської сторони. З інформацій, які були доступними, можна прийти до висновку, що виряджено до бою з завданнями чеченськими повстанцями молодих і нездовільно підготованих воюючих і таких же недосвідчених і дещо здеморалізованих старшин. Та однак ця ситуація змінилася в некористі повстанців, коли пізніше російське командування ввело в бойові акції частини парашутистів і спеціальні штурмові відділи.

Однак ми є свідками, що Захід надто перебільшує відносно поважної деморалізації російських збройних сил і їх бездатність у світлі подій в Чечні. Що у цих оцінках є дещо правди, але це не є першим чи останнім випадком, де російська армія переживала періоди свого упадку і знову відновленого повернення до сили і впливів, щоб виконувати свої основні завдання захищати свою „родіну” і російські імперіальні інтереси. Ця безперервна нитка тягнеться впродовж російської історії і це треба мати постійно на увазі. Нема сумніву, що тепер в Росії є настанова повертати до своєї імперіальної політики і тут її збройні сили, так як це ми бачили в минулих подіях, бу-

Осип Груш

РОСІЯ ОЗБРОЮЄТЬСЯ — УКРАЇНА РОЗЗБРОЮЄТЬСЯ

дуть відігравати головну ролі.

Нав'язуючи до прикладів минулої історії експансивної імперіальної політики Росії, де її збройні сили були завжди в авангарді цих наступів і своєю брутальною силою реалізували ці плани, то всупереч тимчасовим захитанням структури і впливів армії це в більшості був перехідний процес. Такі перехідні процеси запричмо чуюмо по прогрі війни з Японією в 1905 році. Важливим був результат такого упадку в 1917 році, коли большевицька революція повалила царський режим, однак і в цей період хоч в обмеженому розмірі, армія зуміла забезпечити цілковитий розвал імперії і перемогти аспірації поневолених народів, які бажали стати вільними й самостійними державами. Цим разом Червона російська армія забезпечила, приходячи до великих впливів під комуністичним режимом, нову форму російської імперіалізму. І тільки безглузда поведінка і страх Сталіна перед силою і впливами армії змусили його провести безпощадну чистку командного складу Червоної армії напередодні Другої світової війни, яка заважила над ефективністю, коли німецька армія помаршувала в переможному поході на Схід. Але цей період упадку швидко закінчився завдяки військовій і хибній політиці Гітлера і при великій матеріальній

допомозі Америки російська армія відновлювала свою позицію і оборону свою „родіну” й імперію, ставши знову на вершині своєї сили і впливів аж до розвалу Советського Союзу.

Афганська, а тепер війна в Чечні, небагато змінюють її ефективність і загрозу в майбутніх конвенційних зударях. Правдою і висновком регулярної армії є те, що в боротьбі з повстанськими рухами цей останній має перевагу до тої міри, коли воює на своїй території і має підтримку свого населення. Пригадаймо собі в'єтнамську війну, де модерна американська армія програє війну з в'єтнамськими повстанцями. Очевидно, що це на довшу мету не міняє вартості чи ефективності конвенційної регулярної армії.

Наводячи цих декілька прикладів, я хотів нагадати про події, які дали б нам нагоду до надуми, що представляють для нас збройні сили Росії і які є їх напрямні на майбутнє. Незаперечним фактом є те, що крім політичної і економічної нестабільності збройні сили Росії постійно змінюються новими надбаннями військової техніки. Значними досягненнями, крім переорганізації сухопутної армії, вводяться в її структуру частини швидкого наступального характеру для перекинення в зацілю протиникня, вона налегливо працює в хемічно-

біологічній ділянці, про яку у своєму звіті подавав сенатор Доналд Рігел зі стеїту Мишиген. Він твердить, що нові хемічні отруйні гази були передані до диспозиції Іракові під час недавнього конфлікту, де вони, мабуть, були частинно застосовані, бо якась частина американських воюючих, які брали участь у цьому конфлікті, хворіють на недомагання, на які медична наука не має ще належного пояснення. Крім того, 156 держав підписали в 1993 році Конвенцію контролю хемічної зброї, але це не має ніякого значення для Росії, бо не є остаточно опрацьована і затверджена. Якщо мова про ядерну зброю, то Росія не звертає уваги на підписані договори, щоб зменшити кількість ракет, даліше втримує їх майже в первісному стані і готовості. На цю тему багато пишеться і говориться в урядових колах ЗСА і Заходу, однак Росія не звертає на це уваги. Наприклад, 22-го січня цього року на телевізійній програмі Сі-Бі-Ес, присвяченій цій ділянці, було інтерв'ю з командиром ракетних військ, де були висвітлені становища міжкомандантських ракет. Сам командант на запитання про приціл цих ракет відповів, що вони спрямовані на ЗСА та на інші об'єкти Заходу. Пригадаймо собі, скільки крику було тоді, коли Україна укладувала ракети після розпаду СРСР, які були націлені на Америку. Отже це один доказ, що маємо до діла з двома стандартами, бо те, що робить Росія, — є в порядку, а що Україна — то це інша справа. (Закінчення на стор. 3)

інформації, який створює правні основи діяльності пресових періодичних видань на території України.

Закон забезпечує не лише свободу друкованого слова, але, наприклад, не допускає монополізації друкованих засобів інформації, при чому жодна фізична чи юридична особа не може бути засновником чи контролером більше п'ятих відсотків таких видань.

Всі друковані видання, що виходять на території України, незалежно від тиражу і способу виготовлення, підлягають державній реєстрації. Це не відноситься до інформаційних видань, що видаються підприємствами, організаціями чи науковими установами для використання у внутрішній діяльності.

В довіднику поміщено також текст закону України про інформацію, який визначає правні основи інформаційної діяльності в Україні і форми міжнародного співробітництва у сфері преси й інформації.

Довідник, виданий Національним Пресклубом, виконує дуже потрібне інформаційне завдання. Це, як твердить реклама, необхідність для кожної ділової людини. Враховуючи важливу функцію довідника, було б дуже корисно, щоб чергове доповнене видання дозволило хоч частинно в українсько-англійському варіанті.

української економіки в діяспорі: кооперативною чи приватною. Відповідає: „Обома”.

Від часу доповіді українська кооперация завершилася світовою надбудовою — Українською Світовою Кооперативною Радою. В своїй доповіді — а в книжці у статті — дир. О. Плешкевич оперує цифровим показником, що дає ясну картину життя і розвитку фінансово-кооперативного життя. Згадуючи про труднощі і перешкоди, дир. О. Плешкевич підкреслює, що „українці діяспори не мають повного розуміння національно-ідейних завдань коопераций, а іншою перешкодою є постійна інфляція і нестабільність грошової системи, головною у Південній Америці”.

Упорядники книжки добре зробили, що помістили у збірнику доповіді, виголошені 16 років тому, висловлені думки не втратили актуальності і сьогодні.

137 сторінок присвячено історії коопераций в Канаді. Коліскою української коопераций в Канаді був Вінніпер, а „батьком” треба вважати інж. Василя Топольницького, що дав ініціативу до заснування першої кооперативної „Калина” в 1930 р. В тому ж розділі подані інформації про кооперативи в Канаді з багатьма фотографіями, що є історично-документальним матеріалом.

Обговорюючи кооперативну щаднично-позичкову діяльність у ЗСА, перелічено всі існуючі кооперативи, подано інформації про окремих активних діячів. Як я згадував уже, всі ті інформації про розвиток кооперативного життя на поселеннях у діяспорі є дуже важливим джерелом не тільки про економічно-кооперативне життя громад, але й про громадське.

Австралії присвячено 50 сторінок, є і короткі згадки про кооперацию в Бразилії і Аргентині.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про струну, що обірвалася

Чи ви маєте, дорогі читачі, часом таке дивне почуття, що у момент обсервації якоїсь сцени, краєвиду чи просто людей вам десь із закутка пам'яті випливе картина або подія з вашого життя, яка є певний спосіб адекватна до того, що саме діється в тій хвилині перед вашими очима?

Мені таке трапляється доволі часто і при подібному пережитті відразу насувається питання: де я вже щось аналогічне бачила чи пережила?

Ось так було і тижень тому, коли слухала незвичайно гарне, як завжди в Олега Криса, виконання сонати Бориса Лятошинського на ювілейному концерті до 100-річчя з дня народження композитора в Українському Інституті Америки. І коли щире виповнена зала, затамувавши подих, слухала віртуозної гри, раптом звучання переривалося. Обірвалася струна на його скрипки. Без найменшого збентеження, але зі своєю характеристичним лагідним усміхом вибіг маестро Олег зі зали, щоб за хвилину з таким самим усміхом продовжити гру. Не знаю, скільки разів в світовій кар'єрі скрипала траплялися йому подібні пригоди, але він, як справжній артист, витримав цю несподіванку і прийняв її дуже зрівноважено, як личить мистцеві такої класи.

Саме цей несподіваний випадок відразу пригадав мені подібний, який, однак, змінив цілий хід життя і дальшу долю людини, з якою це трапилося. У нашій родинній хроніці було всім відомо, що тітка Оля від дитинства була обдарована непересічною музикальністю і тому вислано її до музичної школи, а відтак до Віденської консерваторії, яку вона закінчила з відзначенням, як найкраща учениця концертної класи скрипки з перспективою і надією на велику музичну кар'єру. Як довелося мені дізнатися з усної і писаної цієї хроніки, після першого і, як виявилось, останнього самостійного і незвичайно успішного концерту у Відні, вона вже ніколи не змогла виступити публічно через халливу хворобливу „трему”, що не дозволяла їй рушити смичком перед посторонніми слухачами.

Не допомогло ніяке вмовляння, лікування, і тітка Оля вибрала іншу кар'єру, дуже складну... дружини Євгена Коно-

вальця і матері улюбленого сина Юрка.

Мене від молодих років цікавило, як і чому таке сталося, але щойно коли доля вперше нас звела після Другої світової війни і я стала частиною та очікуваним гостем в її мешканні в Римі, де з кожного закутка винизав трагізм втрат і самотності, знаючи її сантимент до мене, відважилася спитати, чому у неї виторорився такий панічний страх перед концертуванням і грою на улюбленій скрипці.

„Знаєш, я розповідаю тобі, хоч досі про дивну причину знали лише дві особи, які вже не живуть. Одна — це твоя бабуся, а друга — Євген. А вони обоє не звели зраджувати чужі таємниці. Причина зовсім проста. Я була у повному напруженні, вилікуючи головний твір мого концерту — варіації Паганіні, як раптом обірвалася у скрипки струна. Я ніяк не зуміла подолати замішання і закінчити гру без неї, ані вийти зі сцени, щоб замінити скрипку чи струну. Мене просто спаралізувало психічно — стався немов якийсь сильний удар. Як я закінчила цей мій перший і останній в житті концерт — не пам'ятаю. Але панічний страх залишився на ціле життя і я вже ніколи не змогла концертувати. Мені здавалося, що це якийсь фатум — чи ти розумієш?”

Ми довго сиділи мовчки в непривітному саляно, що бачив колись багато цікавих і важливих гостей, а мені насунулася самозрозуміла думка, що, може, це був справді фатум цієї наскрізь трагічної постаті, бо описав дівчице обірвалися так несподівано дві струни на її життєвій скрипці, точнісінько так, як на цьому концерті, а в сумному фіналі обірвалася її самотня струна життя.

Олег Криса майстерно закінчив свою гру, немов інциденту зі струною і не було (видно, за своїх науку Н. Паганіні, скрипку якого він — львів'янин і перший українець — тримав у руках, ставши лауреатом його конкурсу), а я, слухаючи його, бачила перед очима постать молоді дівчини, також зі Львова, якій струна вірвалася саме на творі того ж Паганіні. Дві струни — дві мистецькі долі, один Паганіні і обоє пішли у світ з одного міста, що називається Львів.

О-КА

Всім, хто, перебуваючи в Києві, цікавиться засобами масової інформації в Україні, радимо завітати до розташованого в центрі приміщення Національного Пресклубу (252001 Київ 1, вул. Хрещатик 4, тел. 044-229-3110, факс 044-229-33-20). Це громадська позапартійна організація, яка об'єднує професійних журналістів України, створює умови для спілкування з журналістами інших країн. Тут знаходиться бібліотека українських і закордонних періодичних видань, тут можна дістати поданих, які пов'язані з якоюсь урядовою установою, можна користуватися каталогом інформації про провідних осіб в багатьох ділянках життя України і цікаво погугорити на прерізні теми.

Основні завдання Пресклубу — допомагати у поширенні контактів між журналістами в Україні і поза її межами, сприяти підвищенню фахового рівня своїх членів і захищати їх права та інтереси — пояснила нам Люба Павлюх, енергійна і талановита директорка інформаційного центру. Завдяки дотаціям Міжнародного фонду „Відродження” і Фундації Вестмінстер з Великобританії, Пресклуб зумів влаштувати центр інформації, започаткувати збірку видань, а навіть почати самостійне видавання кількох потрібних журналістам довідників. Все ж шкода, що пері-

Микола Світуха

У КИЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ПРЕСКЛУБІ

одичні видання діяспори до тепер не були включені у збірку Пресклубу.

Мабуть, найбільш популярністю серед відвідувачів користується виданий вперше 1993 року довідник „Україна: засоби масової інформації”, який містить детальні списки з адресами і телефонами всіх українських інформаційних агентств, часописів, журналів, державного і приватного телебачення, а також телефонів пресових служб різних міністерств України. Є в довіднику і списки закордонних інформаційних агентств в Україні, список постійних кореспондентів чужомовних газет і журналів, амбасад і консулатів у Києві. Упорядники збірника — Люба Павлюх і Олег Крук.

Часописів у збірнику численно 110, журналів 43. Майже у всіх випадках подано рік появи, назву установи-засновника, мову видання, тираж і, розуміється, адресу і телефон. Це надзвичайно корисні факти для всіх, хто зацікавлений українськими засобами масової інформації, а зокрема для чужоземних гостей, бо ж донедавна таких інформацій взагалі не дозволяли публікувати. Як і кожний інший довідник, так і

Орест Корчак-Городиский

„УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ ДІЯСПОРИ”

II

Головним мотивом доповіді інж. А. Качора була потреба оформити себе — кооперацию — в крайовому і світовому масштабі, що, до речі, і сталося. У своїй доповіді він ставить питання „Що ж дали?” і відповідає, що „ми не виконаємо завдання задовільно, якщо не будемо мати одного керуючого кооперативного центру в кожній країні нашого поселення, а ці знову не будуть з собою співпрацювати у світовому масштабі.

На тому самому форумі 3-го СКВУ цікаву доповідь виголосив дир. О. Плешкевич з Чикаго, який був і є promotorem розвитку кооперативного, головню щаднично-позичкового життя. Своєю доповіддю він назвав „Економіка” — основна сила української спільноти в діяспорі”. Автор без зайвих фраз стверджує, що велику роллю в політиці відіграє економіка, що „ми творимо надбудови, але не маємо під ними твердої бази”, „не маємо на них фондів, не можемо будувати нашого життя без гарантованих матеріальних ресурсів”. „А як з нашою економікою?” — запитав О. Плешкевич. „У нас немає достатнього розуміння вартості економіки”, що в загальному відповідає правді. Дир. О. Плешкевич дуже гарно й зрозуміло для пересічного читача описує, яким економічним потенціалом розпоряджаємося. Згадує про економічно-фінансові установи в країнах нашого поселення, про кооперацию, щадничі, Братські Союзи, а в окремому розділі розглядає питання, якими системами повинні йти розвиток

Інж. Роман Бігун, секретар Української Світової Кооперативної Ради, подав хронологічні інформації про шлях до завершення кооперативного руху в світовій надбудові.

Хоч не зазначено автора статистичних таблиць, це напевно праця дир. О. Плешкевича. Вони стануть цінним джерелом для майбутніх дослідників. Показчик статистичних таблиць замикається 1992 роком — цікаво буде аналізувати дальший ріст, маючи теперішні дані як вихідний пункт.

Жаль, що в книжці немає згадки про кооперативу „Червона калина”, яка своєю видавничою діяльністю дала українській спільноті дуже багато цінних видань. Говориться дуже часто, що немає незаступимих людей, але у випадку в-ва „Червона калина” виявилось, що з відходом останнього ентузіаста видавничої діяльності Петра Постолока, колишнього старшини УСС і УГА, — видавництво загло.

Поява цієї книжки є дуже актуальною, бо старше покоління, яке було активним на кооперативному відтинку економічного життя, відходить, молодше покоління тепер одержить багатющу й докладну інформацію про українську кооперацию як коліс в Західній Україні, так тепер на поселеннях у діяспорі. Треба висловити подяку ініціаторові й промоторові цього видання дир. О. Плешкевичеві за виконану працю. Книжка повинна знайти своє місце не тільки в університетських бібліотеках, але й у всіх тих, навіть народжених уже поза Україною, які активізуються в нашому економічному, кооперативному житті. Сила й значення щаднично-позичкової кооперативної матиме силу в історичному ландшафті її розвитку. Традиція як в родинному, так і громадському житті є дуже важливим виховним чинником.

На кінець треба побажати успіхів у дальшій праці.

(Закінчення зі стор. 2)

І врешті приходимо до постійного процесу розроблення України. Прямо неймовірним є цей процес, на який дозволяє Уряд України. Вона віддала ядерну тактичну зброю і більшу частину стратегічних ракет далекого засягу Росії з передумовою, що дістане за це винагороду, про яку тепер гомосно не говориться. Америка зі своєї сторони дала свою частину фондів на покриття розмонтування ракет під умовою, що майбутня фінансова допомога Україні залежатиме від того, що Україна позбудеться ядерної зброї. Разом з цим продовжується знищення панцерних машин на харківському заводі, а 26-го січня ц. р. мала дрибути російська делегація, щоби з'ясувати передачу Росії важких стратегічних бомбардувальників типу ТУ-160 і ТУ-95, яких є 42. 16-го січня ц. р. було офіційне відкриття фабрики на спілку з американським підприємством Аліант Тексистем, де

будуть розбирати конвенційну зброю, щоб залізо й інші компоненти гарматних стрілен й іншої зброї використовувати для комерційних цілей. Підписаний контракт передбачає, що 220,000 тонн зброї буде розібраною. Часом є потреба застарілу зброю нищити, але дещо дивним виглядає таку велику кількість. Все це робиться на те, щоб приподобатися, які ми є миролюбні і тому, що холодної війни нині вже нема, не беручи до уваги, що може бути „гаряча“ в майбутньому з нашою сусідкою Росією.

І в кінці напрошується питання: чи це все робиться з раціональним і обдуманим планом, як і чим ми маємо захищати наші державні інтереси? Здається нам, що це все робиться на те, щоб довести до відома ЗСА і Заходу, що Україна виконує підписані договори, щоб бути без'ядерною і мілітарно обмеженою державою. Така політика й настанова була б бажаною й логічною, коли б не існували зазіхання імперської Росії.

СИМФЕРОПІЛЬ.

Для керівників Ленінського району в Криму несподіванкою стала поява спільного підприємства „Кримтексас-нафта“. Днями повітряний лайнер „Руслан“ доставив на півострів бурильне устаткування для розробки Актаського нафтового родовища на Керченському півострові. Це вже другий раз літак доставляє туди устаткування для видобутку нафти. Голова Ленінського райвиконкому Володимир Ціунов на засіданні Президії

Уряду Криму 3-го лютого заявив, що поява спільного підприємства є для нього несподіванкою і що ніхто з керівників району нічого не знає про початок розробки нафтового родовища, яким займається „Кримтексас-нафта“.

УКРАЇНЬКА
СВІТЛИЧКА
ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ
ДИТИНУ!

Український Інститут Америки
в Нью Йорку

запрошує

українське громадянство на

ВЕЧІР-КОНЦЕРТ

в 100-річчя народження

РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО

саветного композитора, поета, журналіста і
видатного діяча української культури.В суботу, 25-го лютого 1995 р.
о год. 7:30 веч.

в Українському Інституті Америки

2 Схід. 79-та вул., Н.Й.
Тел.: (212) 288-8660

В ПРОГРАМІ:

Ольга Кузьмич —
ВСТУПНЕ СЛОВО
Іван Кедрич-Рудницький —
СПОМИНИ
Лариса Кукрицька —
ЧИТАННЯ ПОЕЗІЙ
Любарт Ліщинський —
ЧИТАННЯ ПОЕЗІЙ
Михайло і Оля Стащишини —
ПІСНІ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Джерзі Сіті, Н.Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 25-го лютого 1995 р., о год. 3:00 по пол.
в залі Українського Народного Дому
90-92 Fleet Street, Jersey City, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

25, 70, 170, 171, 213, 275, 281, 286, 287

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильності зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово членів Головного Уряду УНСоюзу.
9. План праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА, касир УНС
РОМАНА О. ГАДЗЕВИЧ, радна УНС
ВОЛОДИМИР СОХАН, почесний член
Головного Уряду УНС

За УПРАВУ ОКРУГІ:

Володимир Білик, голова
Галина Гаврилук, секретар
Доля Дубей, касир

Л. Кравчук у Філадельфії

Дж. Факс, федеральний республіканський конгресмен з
Па.(зліва) вручив грамоту Л. Кравчукові. Справа —
голова УОКЦ інж. Б. Захарчук.

Сестри Кляра і Кекилія вітають Л. Кравчука.

(Світлина Е. Рудакевич)

рами виступив Л. Кравчук. У своєму слові він ствердив, що Україна проходить важкий шлях реформ, але він переконаний, що Україна буде багатого, а її народ щасливий. Економічна криза погіршилася, інфляція зростає. Однак він вірить у

щасливе майбутнє українського народу. На сьогодні найважливішим є зберегти державу, себто незалежність України. Він сказав, що існують певні сили в Україні і поза нею, що хотіли б бачити упадок України як держави. Він вважає, що демократія

посунеться на схід тільки тоді, коли НАТО пошириться також на схід. Від закликав до єдності. Він проти всякого поділу на патріотів і боягузів, східняків і західняків... Він є проти повернення Комуністичної партії України, яка скомпромітувалася в народі, а як доказ він ствердив, що КПУ за більшовицької влади нараховувала 3,500,000 членів, а тепер вона має 160,000 членів.

Після відповіді на запитання Л. Кравчук від'їхав на зустріч з посадником Філадельфії Е. Ренделем (о год. 3:30 в міській ратуші). Під час згаданої зустрічі посадник Рендел обіцяв допомагати Україні: створити міста-посестри і у Вашингтоні говорити з конгресменами, щоб вони підтримували акції допомоги для України.

О год. 7-їй вечора цього ж дня, на запрошення Українського Професійного Товариства у Філадельфії, Л. Кравчук відбув ще одну успішну зустріч у приміщенні Сестер Василянок на Факс Чейсі. Там у гарно прибраній залі Ігор Кушнір відспівав національні гімни. Отець Василь Сівінський провів молитву, а Галина Дубій, голова Українського Професійного Товариства, і Ірина Прокопович та Андрія Марущак привітали колишнього Президента. В містечкій частині виступив ансамбль „Гайдамаки“. На закінчення цієї зустрічі Роман Дубенко подякував Л. Кравчукові за його візиту, а Сестри Василянки щедро угощали гостя і всіх присутніх, які мали тут змогу обмінюватись своїми думками з ним.

Методій Борецький.

Пам'яті патріота І. Гринькова

Не пройшло й одного тижня після того, як я одержав листа від Івана Гринькова із Сант Петербургу на Флориді, в якому він повідомляв мене, що збирається втретє відвідати Україну, як ось телефонічне повідомлення від його наймолодшої доньки Оксани з Воррену, Миш., про раптовий відхід у вічність мого чи не найбільшого приятеля в Америці. На 91-му році життя відійшов у засвіти ще один виданий Україні патріот і активний борець за її волю проти большевицьких окупантів.

Особисто я познайомився з св. п. Іваном Гриньковим у 1970 році, коли він із своєю дружиною Катериною відвідав мою родину, що щойно переїхала з Каліфорнії до Кольорадо, тобто два роки після того, як уже була мною видана його невеличка розміром книжка з фрагментами спогадів повстанця Івана Гринькова (Дніпра) п. з.

„Коли в жилах кров холодне“. Зі змісту тієї збірки спогадів я вже тоді пізнав І. Гринькова як безстрашного борця-повстанця проти червоної навали на його рідну Галичину під час Другої світової війни. У тій запеклій боротьбі Іван Гриньків, разом зі своїм братом Василем та іншими повстанцями був схоплений більшовицькою бандою у травні 1941 року. У пеклі ворожих тортур загинув тоді брат Василь Гриньків (Голуб) на очах його рідного брата Івана, а самому Іванові пощастило втекти з ворожих рук у ліс до повстанців. Ті короткі спогади повстанця Івана Гриньків закінчив такими словами: „З почуттям вдячності Всевисьньому за врятування мого життя, за визволення з пазурів катів-ворогів та з почуттям необхідності відплати ворогам за смерть і катування мого рідного народу я згадую своє недавно пережите, яке ще й сьогодні іноді змушує в моїх жилах кров холодне...“

Св. п. Іван Гриньків народився 26-го квітня 1904 року в с. Острия Тлумачького району на Станіславщині (тепер — Івано-Франківщина). Рано згубивши батьків, дитячі роки Іван перелив у великих нестатках. У 1928 році одружився з Кате-

риною Притуляк, з якою прожив до останнього дня свого трудовитового життя. У 1944 році, коли совєтські війська знову поверталися в Галичину, Іван Гриньків з родиною (в той час подружжя вже мало доньку Марію, сином Івана і доньку Стефанію) втік на Захід, де пізніше опинився в таборі для втікачів і де народилася в них четверта дитина — донька Оксана. У 1949 році з двома доньками і сином прибув до ЗСА (третя донька, Марія, рік раніше прибула до Канади). Дружина Катерина протягом усього довгого життя з Іваном була йому незамінною помічницею і надхненницею.

Протягом довгих літ листування з св. п. І. Гриньковим я пізнав його як до безмежності трудовитового українця вже навіть тоді, коли пішов на пенсію, але все працював, будуючи та передаючи Івану Гриньків закінчив такими словами: „З почуттям вдячності Всевисьньому за врятування мого життя, за визволення з пазурів катів-ворогів та з почуттям необхідності відплати ворогам за смерть і катування мого рідного народу я згадую своє недавно пережите, яке ще й сьогодні іноді змушує в моїх жилах кров холодне...“

З великим ентузіазмом зустрів св. п. І. Гриньків проголошення самостійності України, підтвердженої референдумом українського народу в 1991 році. І негайно вирішив виконати свою обіцянку перед Богом і полягати поборними в боротьбі за волю України — вишану-

вати пам'яті героїв пам'ятником у його рідному селі. Для тієї цілі він двічі відвідав рідне село, а сьогодні там стоїть величавий пам'ятник з написом: „Войнам Української Повстанської Армії, які віддали своє життя в боротьбі за волю України. Слава Героям!“ А внизу під хрестом і тризубом викарбувані слова: „Пам'ятник поставив Іван Гриньків на увіковічнення пам'яті братів і одноборців по зброї...“ А на іншому місці на високій плиті зазначено під портретом І. Гринькова, що він врятувався волею Божою від граду куль большевицьких окупантів та що „На цьому місці було його поле, сад, господарство. Тут була площа повстанського руху, тут пролилася кров борців за волю України“...

Св. п. І. Гриньків не мав формальної освіти, але він був яскравим прикладом патріота-самоучки з мудрі-

стю логічного мислення та почуттям глибокої національної свідомості. Відчуваючи, що фізичні сили його вже починають покидати, він у жовтні минулого року склав молитву-заповіт, що кінчається такими словами: „Даруй, Отче Всемогутній, віку золотого відродження самостійній державі України. Нехай на полях її засівають не насіння зла і недовір'я, а зерно миру і злагоди. Дай, Отче, дітям її мудрість і зрозуміння, що тільки в єдності і любові лежить істина буття земного і міцність незалежної держави. Подай народу терпіння Твого безмежного і бачення світла майбутнього, а державі — спокій, міць і добробут. Амінь!“

Св. п. І. Гриньків упокоївся 4-го січня 1995 року у Сант Петербурзі, Флориді. Його тіло було перевезено до Воррену, Миш., і там поховано з Української Католицької Церкви св. Йосафата на Олівет цвинтарі 9-го січня 1995 року.

Іван Овечко

ДОРОГІ БАТЬКИ!
ПОСИЛАЙТЕ ВАШИХ ДІТЕЙ
ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ! УКРАЇНА
НЕ МОЖЕ ВТРАЧАТИ СВОЇХ РІДНИХ
ДІТЕЙ! БЕЗ УКРАЇНСЬКОГО ШКОЛИ,
МОЛИТВИ, КНИЖКИ, ЖУРНАЛУ, МУЗИКИ,
ПІСНІ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ
ДИТИНИ.

Українське Лікарське Товариство
Північної Америки
Пенсильванський Відділ
у Філадельфії, Па.

ділиться сумною вісткою,
що в понеділок 6-го лютого 1995 року
нагло і несподівано на 75-му році життя
відійшов у вічність наш довголітній член,
колишній член управи, заслужений лікар та
громадський діяч

бл. п.

д-р МИКОЛА ВОЙТОВИЧ

Родині складаємо глибокі співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНИ

Відбудеться концерт піаністки

Н. Кузьми-Сапівської

Н. Кузьма-Сапівська

Нью Йорк. — Тут в Карнегі Голл, у малій залі Вейл, відбудеться у четвер, 16-го лютого, о год. 7:30 вечора концерт піаністки Ніни Кузьми-Сапівської, посвячений річниці з дня народження Ф. Шопена.

Піаністка, яка є частиною українського походження має вже добре музичне ім'я в ЗСА, хоча свою кар'єру розпочала в Польщі. Але діставшись на стипендію до славної музичної школи Джуліярд в Нью Йорку, залишилася на постійно в ЗСА, концертуючи однак по цілому світі, зокрема із виконанням творів Шопена. Вже декілька разів вона давала концерти в місці народження Шопена у Польщі, як також брала там участь у міжнародних фестивалях. В часі офіційних відвідін у ЗСА президента Польщі Леся Валенса вона дебютувала концертом в Тавн Голл на

його честь, виконуючи твори Шопена. Музична критика високо оцінює її інтерпретацію творів Шопена, які будуть всеціло змістом її концерту в дні 16-го лютого.

Чи буде...

(Закінчення зі стор. 1)

Але, як вияснює В. Полянська, цілу програму координується з Міністерством Освіти та можуть зайти ще різні зміни.

Довідемося, що праця організаторів іде вже два повні роки, але все затримується на неохоті місцевих урядових чинників в чому-небудь допомагати. А для університету треба не лише мати програму, але всі практичні атрибути, як будинок на виклади, гуртожиток для студентів, добрих викладачів та цікавих студентів не лише з України, але також із інших країн. Все це вимагає підтримки державних властей і саме в тому організатори великого задуму бажують помочі із Заходу у формі не так фінансів, що тепер звичайно стоять на першому місці, але домагань різних впливових інституцій до Голови Миколаївської Обласної Ради активно зацікавитися справою університету. В тій цілі наша гостя привезла візір листа до Анатолія Кінаха, що тепер займає цей відповідальний пост і через наш щоденник прохає наші науки та громадські установи, як також американські, висилати такі листи до Миколаївської Обласної Ради.

Не має найменшого сумніву, що ціль гідна підтримки, тим більше, що йдеться про українську наукову установу, яка саме в Миколаєві дуже а дуже потрібна.

Тут нам мимоволі тиснеться на уста питання в якій мові відбуваються виклади у вищих навчальних інститутах Миколаєва, яких

тепер є аж три, і В. Полянська вияснює нам, що в Інституті Морсько-Технічному, де вона навчас з днем 1-го вересня 1995 року мають всеціло перейти на українську мову, хоча тепер ще зайняття відбуваються російською.

Виклавши нам ціль своїх відвідін в „Свободі“ і завдання яке В. Полянська взяла на себе, вона ще зраджує нам, що у неї зацікавлення мистецькими українськими силами Миколаєва і мистецтвознавство її домена. Вона показує візрцево видані каталоги виставок миколаївських художників, обширну статтю Алли Роджерс у американському журналі „Перехрестя культур“ із численними зразками мистецьких творів художників з Миколаєва і хотіла б поширити їхні праці саме тут в ЗСА. Як розповідає нам, вона затрималася деякий час у Вашингтоні, де нашла контакт із українською громадою та зацікавила її так справою університету, як і працями художників, та залишила декілька праць, що їх привезла зі собою. В Нью Йорку вона відвідала мистецьку галерею „Хризанти“, де залишила також декілька картин, як і Український Музей.

Чи вдалося однак зацікавити українську громаду моральною допомогою і підтримкою ідеї Причорноморського Вільного Університету, побачимо у майбутньому. Листи у справі підтримки організації такого університету слід спрямовувати на адресу: Head of Mykolajiv Regional Government, Mr. Anatoly Kinach, Sovietskaya Street-1, Mykolaiv 327000, Ukraine.

Ділимося сумною вісткою, що у
четвер, 9-го лютого 1995 року,
на 93-му році життя відійшла
у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.
ОЛЬГА БОГАЧЕВСЬКА
з дому ОСІДАЧ

Залишила в смутку:

дочку

— ОКСАНУ ГНОЙ з дітьми:

ХРИСТИНОЮ СТАСЮК з

чоловіком АДРІАНОМ;

ОЛЕСЕМ

АНДРІЙКОМ

— ЮРІЯ з жінкою ІРЕНОЮ з

дітьми: КАТРУСЕЮ ГАРАСЕВИЧ з

чоловіком БОГДАНОМ і

дітьми: ТАНЕКО, ТАМАРОЮ і

АНДРІЙКОМ;

ХРИСТЕЮ ФЕДИНА з чоловіком

ІВАНОМ і донькою АДЕЮ;

ЮРІЕМ КОНСТАНТИНОМ з

жінкою ІЛЕНОЮ

та ближчу і дальшу родину.

ПАРАСТАС — 12-го лютого 1995 р. о год. 6-їй веч. в похоронному заведенні Насевича 109 E. Taber Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН — в понеділок, 13-го лютого о год. 9-їй ранку з того ж заведення і о год. 10-їй ранку Служба Божья в церкві Царя Христа.

Замість квітів просимо складати датки на Пласт в Україні.

У пам'ять 3. Вжесневської

Св. п. Зена Вжесневська відійшла зі земного життя громади в Лос Анджелесі в країну предків, займаючи й призначене місце при вічній ватрі палаючої любові до України. Ціле своє земне життя Зена носила ту любов до України у своєму серці. Кожне її потягнення в житті було в користь величч українського імені. Св. п. Зена Вжесневська своїм відходом у вічність оставила болочу пустку не тільки в родині, але найбільше в Мистецькому Центрі в Лос Анджелесі, де вона була промотором цікавих ідей, які зусильно старалася переводити в життя, що її все вдалося, бо Зена була надзвичайно здібна. Її писанки були писані дуже артистично і дбайливо, прямо тяжко повірити, що таку красу може виконати людина. Також її вітражі — тяжко знайти слова, щоб описати ті всі праці, що їх виконувала св. п. Зена. Всі роди вишивок, які тільки вродилися в Україні протягом віків, все це Зена вміла і передавала своє знання охочим,

які тільки хотіли вивчати це мистецтво, організуючи, з рамені Мистецького Центру, різні курси, які були дуже популярні. На тих курсах було більше чужинців, як українців. Чужинці, які були захоплені українським мистецтвом.

Св. п. Зена все знайшла час, попри свої професійні праці, як і родинних обов'язків, щоб влаштувати українські мистецькі шедеври, як показ української культури по американських музеях. Ці виставки все знаходили дуже позитивний відгук. В Зені були „золоті руки“, як сказала у своїй зворушливій промові, в часі похоронних відправ, директор Мистецького Центру Дарія Чайковська.

Її охоти, праці, посвяти і широкого та теплої усмішки для всіх буде дуже бракувати в українській й громаді Лос Анджелесу.

Хай чужа земля буде легкою для св. п. Зени Вжесневської, а пам'ять про неї вічна.

Оля Муць

О. Герасименко в Аргентині

Відома бандуристка Оксана Герасименко приїхала до Аргентини на запрошення Володимир Іванки, який перебував у Львові і звітти привіз відеозапис з концерту Оксани. Показавши його архітекторів італійського походження Пасяну, спільно вирішили запросити артистку для виступів по Аргентині.

Концерти Оксани відбувалися протягом вересня. Перший концерт вона мала в консерваторії Буенос Айресу для студентів і викладачів, які були захоплені бандурою, артистичністю й музичністю виконання, і слухали її з подивом.

На слідує наступний день Оксана виступила під час вечері, присвяченої 3-ій річниці незалежності України, в українській амбасаді. Там були українці і аргентинці, яким дуже сподобалася пісня аргентинського автора Гордєли. Присутні дивувалися прекрасній іспанській вимові бандуристки.

В Міссіонес Оксана мала зустріч і виступ для бандуристок „Живі струни“. Вони й також заграли кілька пісень. Оксанин стиль виконання був для них новим.

На концерті в Апостолес її приймали дуже гарно. Маргарета Спасюк-Полутрянк, керівник ансамблю, сказала, що вона не сподівалася, що сольо з бандурою може так гарно звучати.

В Апостолес і Посадас Оксана побувала на радіо- та телестанціях, зробила записи для передачі.

В Обері відбувся концерт на святі іммігрантів. Там Оксана виконала пісню В. Івасюка „Шумить пшениця як Дунай“, а також в надрядку — твір „Глибока керницька“ та бразильську пісню, бо саме тоді був день Незалежності Аргентини.

9-го вересня О. Герасименко повернулася до Буенос Айрес. Там був добре зорга-

нізований концерт, який пройшов з успіхом. Публіка розкупила квитки за два тижні наперед. Після концерту Оксану колишня випускниця Львівської консерваторії Марія Проць, яка сказала, що ніколи не чула такого чудового і професійного виконан-

О. Герасименко

ня на бандурі. Потім сказала, що хотів купити касетку на концерті і тепер щодня по радіо звучать твори з цієї касети.

В місцевих газетах появилось багато статей про виступи Оксани. 21-го вересня відбувся вечір в українській амбасаді, присвячений 100-й річниці з дня народження О. Довженка. Оксана там теж співала. Дуже всім сподобалася пісня „На Чорнобиль журавлі летіли“ (О. Білаш, слова Павличка).

Оксани сподобався ансамбль бандуристок „Живі струни“. Там Маргарета всю свою материнську любов і енергію віддає своїм дівчаткам, які для репетицій збираються в її хаті. Недавно

вони виконали концерт А. Вівальді з камерною оркестрою.

В Апостолес Оксані було цікаво бачити, що на всіх бизнесових рекламних зустрічах зустрічаються українські прізвища: Гринюк, Стасюк, Тимчук, тощо. Але також багато прізвищ перекручених. Дехто й не знає, хто він є, звідки, як от наприклад, диктор телебачення в Посадас, яка сказала Оксані, що вона — австралійського походження (а прізвище її було Лісовська). Оксана й сказала, що це українське прізвище.

Сам Апостолес — то більш акуратне місто, європейського стилю, бо там, крім українців, живуть ще інші емігранти з Європи. І хоча це місто є невелике, але має багато пам'ятників. І взагалі входи в аргентинських містах можна бачити пам'ятники Т. Шевченкові.

Після концерту в Посадас Оксану повезли на вечір до Парагваю. На другий день поїхали подивитися на найбільший водоспад у світі — Ігуасу, а по дорозі також заїхали оглянути єзуїтські руїни Сан Ігнаціо.

Відтак вернулися до Буенос Айресу, величезного дуже різноманітного міста.

Цікаво було оглянути театр опери і балету. То є ціла індустрія з рядом майстерень, цехів, де все виробляється для вистав. Одна працівниця театру, українського походження, водила Оксану три години по всіх приміщеннях і показувала, як все працює. Кажуть, що це — єдиний такий театр в світі, що має таку велику індустрію у своєму приміщенні. Він був збудований в 1908 році, а все для будови було привезене з Франції. Підземні приміщення будували вже в 70-их роках.

Коли церкви в Буенос Айресі живуть бідні емігранти з України. Вони не знають еспанської мови і не мають праці. Дивно, чому вони їдуть до Аргентини, адже у цій державі не одержують ніякого забезпечення. Там найбільше емігрантів з Києва, які втікли від Чорнобильської радіації.

Микола Чорний-Досінчук

Про активну нову емігрантку

Часто-густо в українській громаді Америки ми чуємо нарікання на нову еміграцію з України.

Є багато справедливих нарікань, як, наприклад, що до того, що новоприбулі не ходять до церкви (хвіба що в пошуках праці), не є активними в громаді, говорять між собою російською мовою, не мають того патріотизму, який ще й досі горить у наших серцях. І це нас тривожить, бо це продовжує вимувати вони наші традиції, які збережуть українську мову для майбутніх поколінь?

Але гріє мене оптимістична думка і віра, що все-таки є між новоприбулими емігрантами прекрасні і віддані українству патріоти і активісти. Саме про таку людину, талановиту і чуйну людину з новою еміграції я і хочу вам розповісти.

Також хочеться, щоб ця розповідь була надрукована в честь св. п. активної української дівчини Ліди Савойки, яка не дожила, щоб почути добру славу про свою родинку Лесю Лозову (дівоче ім'я Савойко), про яку йтиме мова в моїй розповіді.

До речі, в 1990 році, коли Ліда Савойка займалася Лесини еміграційними паперами, Ліда говорила: „Тепер буде три Савойки в українській громаді — Ліда, Віра і Леся, лише скоро вчиста, Лесю, англійської мови“.

І Леся виконала й заповіт, опанувала англійську мову і стала активною в українській громаді.

В кінці жовтня 1994 року, я як колишня голова 102-го Відділу Союзу Українок Америки в Манстері, Індія, була запрошена на 25-літній ювілей заснування цього Відділу.

І як приємно я була вражена організацією події, а особливо захоплена ведучою цієї імпрези Лесею Лозовою. Яка невимовне володіння мікрофоном, спілкування з публікою, артистичний талант! І співає, чудово декламує, розповідає дотепи, використовує усну народну творчість і фольклор. А її милозвучний тембр голосу, чиста українська літературна мова просто зачаровує всіх присутніх в залі.

Леся — секретарка 102-го Відділу СУА в Манстері, співає в церковному хорі, читає лекції і організує американські концерти для української громади.

Сама Леся за фахом вчитель, але крім цього вона має багато зацікавлень: прекрасний організатор, туристичний провідник, збирач українського народного фольклору, який використовує у власних сценаріях і програ-

мах. Вона є „той подув свіжого вітру, який оживляє все навкруги“. „І мертвого з гробу підніме“, — кажуть в народі про таких людей.

І ось волею долі Лесю тимчасово опинилися на Флориді, де живу я. Знаючи, що вона тут, я запропонувала молодій парі (Стефанія Задойна і Василь Боднар, до речі, жених з України) запросити Лесю Лозову бути ведучою їхньої весільної церемонії в парафіяльній залі Сейнт Пітерсбургу. Я була певна, що все буде організовано добре, але поява Лесі в ролі ведучої весілля перевершила мої сподівання. Просто чудово! Наречені, батьки, гості були немов зачаровані. Її милозвучні слова, які звучали від щирого серця, сквзали з надзвичайним патосом і піднесенням, посилали в людських душах веселість і слобзи радості:

„... Радіте, батьку, радіте, маму, Благословіть дітей у добрий час! За вашу любов, за материнську ласку Життя добром хай насорудить вас!“

Виконання українських народних традицій і звичаїв, як благословення з хлібом і сіллом, поспівання пшеницею і квітами, вінки з барвінку, як символ вічної молодості і кохання, зав'язування нареченої в хустку і інше нагадало присутнім в залі рідний край, батьківський поріг, материнську ласку. Цілий вечір звучала музика, веселі дотепи, обіцянки наречених в жартівливій формі, сміх.

Звідусіль я чула запитання: „Звідки ця Леся, де ти її знайшла, а чи буде вона жити тут, вона потрібна в нашій громаді“.

Другий раз вся наша українська громада мала можливість почути Лесю в ролі ведучої на заставі „Маланка“.

Мені дуже приємно і радісно на душі, що я запам'ятала цю чудову і гарну жінку, яка створена, щоб принести людям радість, щастя і добро.

Ірина Куп

* ДО ВІНАЙМУ *

FOR RENT
3 rooms in Jersey City Heights area.
Tel. (201) 963-7698

* ПОМЕШКАННЯ *

на одну особу
Clifton, N.J.
Tel.: (201) 546-3572

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, карточки.

* ПОСЛУГИ *

Roxolana Int'l Trade
79c Lb
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel: (201) 763-8778
Існують певні обмеження

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

* ПРАЦЯ *

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
для опіки над двома дітьми і легкої домашньої праці. Мешкання і харчі включено. **Тел.: (201) 267-7166**
по 7:00-й вечора

* НА ПРОДАЖ *

РІДКІСНА НАГОДА
Бажаєте мешкати, як у своєму власному будинку? 2½ кімнати. За хатюю біля хати рожеї. Для однієї особи. що не курить. Близько метро.
(718) 658-7449

* РІЗНЕ *

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733
Phila., Pa. 19111

* FUNERAL DIRECTORS *

УКРАЇНСЬКА РОДИНА Є ВЛАСНИКОМ
SENKO FUNERAL HOME
213-215 Bedford Avenue
Brooklyn, N.Y. 11211
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd.
Hempstead, N.Y. 11550
1-516-481-7460

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на шпиталі в Баянд Бруклі
перенесенням тілних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

Гарантуємо найкращу і найшвидшу обслугу

ПОНАД 200 РІЗНИХ ВИДІВ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ

пропонує фірма

PRODUCTS **MEEST**

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ
з каталогу понад 100 видів продуктів

ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ
до рук за 24 години

ТРАКТОРИ АВТОМОБІЛІ
техніка для фермерів

ДОСТАВЛЯЄМО:

AIR PARCELS в Україну Білорусь Росію* Молдову Прибалтику

SEA PARCELS 4-8 тижнів/weeks

ТОВАРИ ДЛЯ ДОМУ
холодильники, пральні машини, електроніка

Головне бюро: Tel.: (416) 236-2032 Fax: (416) 236-2110

97 Six Point Road Toronto, Ontario Canada, M8Z 2X3

1-800-361-7345

* існують певні обмеження / Certain restrictions apply

За каталогом і точнішою інформацією дзвоніть: **1-800-361-7345** або до найближчого представника

BUFFALO
INTERPORT TRAVEL SERVICE INC.
227 LOMBARD ST., BUFFALO, NY 14212
Tel: (716) 892-8002

YURI INTERNATIONAL ENT.
13 ROYAL PALM DR., CHEEKTOWAGA, NY 14225, Tel: (716) 685-1505

ROCHESTER
UKRAINIAN CERAMICS PARCEL & TRAVEL
77 ONTARIOVIEW ST., ROCHESTER, NY 14617, Tel: (716) 275-7474

PREFERRED INSURANCE SERVICES
284 RIDGE RD. E., ROCHESTER, NY 14621
Tel: (716) 467-1960

UTICA
MARK'S FURNITURE STORE
1105 LINCOLN AVE., UTICA, NY 13502
Tel: (315) 733-0719

ALBANY
FILL'S TRAVEL AGENCY
1828 THIRD AVE., WATERVLIET, NY 12189
Tel: (518) 274-5242

WESTCHESTER COUNTY, YONKERS
POST NET
1658 PLEASANTVILLE RD., BRIARCLIFF MANOR, NY 10515, Tel: (914) 762-6514

NEW YORK
COSMOS PARCELS
122 FIRST AVE., NEW YORK, NY 10009
Tel: (212) 533-2906

DELTO EUROPA CORP.
318 EAST 9TH ST., NEW YORK, NY 10003
Tel: (212) 228-2266

VARSOVIA TRAVEL & SHIPPING INC.
74 EAST 7TH ST., NEW YORK, NY 10003
Tel: (212) 529-3256 (4745)

CONNECTICUT
FLAMINGO, LTD.
537 FARMINGTON AVE., NEW BRITAIN, CT 06053, Tel: (203) 225-0306

MEEST STAMFORD
99 PROSPECT ST. 4L, STAMFORD, CT 06901
Tel: (203) 9673901

SOUTH BOUND BROOK
YATRA INTERNATIONAL
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK, NJ 08880, Tel: (908) 805-9644

NORTH NEW JERSEY STATE
OKSANA VARIETY STORE
300 PARKER AVE., MAPLEWOOD, NJ 07040
Tel: (201) 763-8778

TRENTON
KARPATY TRAVEL
703 S. BROAD ST., TRENTON, NJ 08611
Tel: (609) 393-9455

PHILADELPHIA
TRANS EUROPA INC.
8102 ROOSEVELT BLVD., PHILADELPHIA, PA 19152, Tel: (215) 331-9060

HANUSEY MUSIC & GIFT
244 WEST GIBRARD AVE., PHILADELPHIA, PA 19123, Tel: (215) 627-3093

MEEST - OLEG DERZHIKO
6315 RISING SUN AVE., PHILADELPHIA, PA 19111, Tel: (215) 742-5888

POUSH TRAVEL CENTER
2718 ORTHODOX ST., PHILADELPHIA, PA 19137
Tel: (215) 533-1294

WASHINGTON & BALTIMORE
WETCO INC.
7 FULLVIEW CRT., GAITHERSBURG, MD 20878
Tel: (301) 216-0142

STEPHAN SLOTA
5003 LAGUNA RD., COLLEGE PARK, MD 20740, Tel: (301) 474-2897

PITTSBURG
HOVERLA PARCELS,
1307 EAST CARSON ST., PITTSBURG, PA 15203
Tel: (412) 481-2750

BONNIE MURAL
239 MCGOVERN BLVD., WIRETON, PA 15001
Tel: (412) 457-2307

CLEVELAND
OHIO EXPORT CO. 1-800-884-1733
6626 STATE RD., CLEVELAND, OH 44134
Tel: (216) 884-1738

BAZAR GIFT PARCEL INC
5685 STATE RD., CLEVELAND, OH 44134
Tel: (216) 845-6078

DNISTER CO. INC.
4408 BRUENING DR., PARVA, OH 44134
Tel: (216) 842-4951

CHICAGO
KARPATY PARCELS
2020 WEST CHICAGO AVE., CHICAGO, IL 60622, Tel: (312) 278-7353

DELTA IMPORT CO
2241 WEST CHICAGO AVE., CHICAGO, IL 60622, Tel: (312) 235-7789

ATA TRAVEL AGENCY
2222 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, IL 60622
Tel: (312) 335-9322

NEEDHAM
CHEREMSHYNA
44 YALE RD., NEEDHAM, MA 02124
Tel: (617) 449-5323

MINNEAPOLIS
UKRAINIAN GIFT SHOP
2422 CENTRAL AVE. N. E., MINNEAPOLIS, MN 55418, Tel: (612) 798-2545

DETROIT
MRIA
28648 RYAN RD., WARREN, MI 48092
Tel: (810) 474-0303

SEMINOLE, FL
TIBOR KOPRIVA
11693 78 TERR. NORTH, SEMINOLE, FL 34642
Tel: (813) 319-0064

ДОСТАВА АМЕРИКАНСЬКИХ ДОЛЯРІВ НА УКРАЇНУ

Термін доставки від 1 до 3 тижнів
COSMOS PARCELS
(власник Зенон Іваницький)

Українська фірма існує з 1977 року і володіє ліцензією на пересилку грошей, виданою банківськими властями Нью Йорку. Після отримання грошей на Україні ви отримаєте письмове підтвердження від вашої родини.

122 First Avenue, New York, NY 10009
Tel.: (212) 533-2906

ЛІКИ ДЛЯ ВАШОЇ РОДИНИ НА УКРАЇНІ

посилає українська фірма
HERITAGE VILLAGE PHARMACY
Висилаємо ліки також по цілій Америці за найдешевшими цінами
Безплатний телефон
1-800-Rx UKRAINA (1-800-798-5724)
власники ЛЕСЯ і ЯРОСЛАВ ПАЛІМІЙ

„СВІТ ОЧИМА НАРОДНИХ МИТЦІВ“

Українське народне малярство XIII-XX століть
Автори-упорядники
В. І. Свенціцька - В. П. Откович
Редактор Ю. О. Іванченко
Київ, видавництво „Мистецтво“, 1991, накладом і друком Кемітету Ферліг, Федеральна Республіка Німеччини, стор. 302. Тверда оправа, ціна 65.00 дол.

В альбомі представлені численні твори народних малярів, які зберігаються по музеях України та приватних колекціях. Вони дають виразну картину розвитку української культури та показують „невичерпні творчі сили українського народу, який і в найтяжкі роки свого катастрофічного минулого, творив прекрасні невимрущі цінності“. З них видно, які мистецькі твори залишили на стару Україну.

Можна набувати у книгарні Свободи.
Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язані доплатити до ціни 6% продажного податку.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСОУ про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи“ на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посылати прямо до адміністрації „Свободи“ на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

КНИЖКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

ІЗ КНИГАРНІ „СВОБОДА“
УКРАЇНСЬКА АБЕТКА. Зладив Іван Малкович.
Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 1992. \$10.00
Букви ілюструються чудовими малюнками і віршиками.
ІДЕ ВОЯК МОРКВЯНИЙ. -- Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 1993. \$6.00
Літературна версія пісеньки, записаної Оленою Пчілкою. Малюнок виконано із справжнім мистецьким хистом.
ДИТЯЧА ЄВАНГЕЛІЯ. Оповіді про Ісуса. -- Київ: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 1993. -- 32 с. Великий формат, м'яка обл. \$5.00
ТВОЯ ЧИТАНОЧКА. Дніпропетровськ: Росток, 1994. -- 160 с. Тверда обл. \$15.00
Українські народні казки, обрядові пісні, молитви; колядки, щедрівки, поспівання; жарти, дотепи, смішинки; дитячі пісеньки, вишивки; скоромовки, лічилки, ігри; загадки, колісанки.
Маріяка Підгірняка. ЗИМОВІ РАДОШІ. Хвилі Дністра, 1994. -- 34 с. Тверда обл. -- \$9.95, м'яка обл. -- \$7.95
Видання чудово ілюструється.

Вартість пересилки -- \$2.00 за одну книжку, плюс \$0.50 за кожну наступну.

Замовити можна за адресою:

СВОБОДА BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302
Мешканці Нью Джерзі просимо додати 6% податку.